

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

**ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В СФЕРІ
ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Збірник матеріалів круглого столу
(Київ, 14 травня 2015 року)

Київ-2015

Організаційний комітет:

Чернявський С.С. – проректор Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, старший науковий співробітник.

Бодюл Є.М. – начальник відділу організації науково-дослідної роботи Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук;

Братель С.Г. – начальник кафедри адміністративної діяльності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;

Дрозд О.Ю. – доцент кафедри адміністративної діяльності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук;

Луговий І.О. – заступник начальника кафедри адміністративної діяльності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент.

A709 Публічне адміністрування в сфері внутрішніх справ // Матеріали круглого столу. Збірник наукових праць / – 14 травня 2015 р. – К. : Нац. акад. внутр. справ, 2015. – 420 с.

Збірник містить тези молодих вчених та студентів, апробованих на круглому столу «**Публічне адміністрування в сфері внутрішніх справ**».

Тексти тез представлено у авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікації, а також за добір і точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

ПОРОЩУК П.П.	300
ДО ПРОБЛЕМИ ХАРАКТЕРИСТИКИ ДЕРЖАВНОЇ СУДОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ УКРАЇНИ, ЯК СУБ'ЄКТА КОНТРОЛЮ	
ПРОКОПЕНКО О.Ю.	302
ОПТИМІЗАЦІЯ ШТАТНОЇ ЧИСЕЛЬНОСТІ КАДРІВ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ	
ПРУТ Ю.А.	305
ПРОЦЕСУАЛЬНА РОЛЬ СЕКРЕТАРЯ СУДОВОГО ЗАСІДАННЯ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ПРАВОСУДДЯ В ЦИВІЛЬНИХ СПРАВАХ	
ПЧЕЛІН В.Б.	307
СУТНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ	
РАКУЛ О.В.	309
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ	
РИБАС А.В.	313
ОСНОВОПОЛОЖНІ ЗАСАДИ ПРИЗНАЧЕННЯ СУДДІВ В УКРАЇНІ	
РИБНИЦЬКИЙ Г.В.	315
ОСОБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
РУНОВА Н.О.	319
ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ГАРМОНІЗАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ	
РУССКИХ В.О.	323
ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ І КОНТРОЛЬ ЯК ЗАСОБИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ БЛАГОДІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
САВИЦЬКИЙ О.В.	326
ХАРАКТЕРИСТИКА СТАДІЇ ПОРУШЕННЯ СПРАВИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВOPУШЕННЯ В СФЕРІ АРХІТЕКТУРНО- БУДІВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
САНДЮК Г.О.	328
ЩОДО ЦІЛЕЙ І НАПРЯМКІВ ОПТИМІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР ПРИЙНЯТТЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ КАЗНАЧЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ	
СВИРИДЮК Н.П.	330
ЩОДО ПИТАНЬ ПРИНЦИПІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ ЕКОНОМІКИ	
СЕРБИН Р.А.	333
ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ТА СУБ'ЄКТІВ БЛАГОДІЙНИЦТВА	
СЕРДЮК А.М.	335
ЗАВДАННЯ ТА ФУНКЦІЇ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	
СЕРЕДИНСЬКИЙ В.В.	339
ОСНОВНІ НЕДОЛІКИ СИСТЕМИ КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ	

Отже, як бачимо, секретар суду виконує обов'язки, які сприяють цивільно-процесуальній діяльності суду та виконанню його рішень, а також зберіганню матеріалів судових справ, але він, на відміну від секретаря судового засідання, не є, ні згідно з цивільним процесуальним законодавством, ні за завданнями та обов'язками, які на нього покладені, особою, яка бере участь у цивільному процесі.

Узагальнюючи викладене, слід зазначити, що секретар судового засідання є обов'язковим учасником цивільного процесу, рішення і дії якого не можуть вплинути на зміст судових рішень. Проте неформальні способи вплинути на судові рішення він може. Тому норми чинного законодавства, які стосуються правового статусу секретаря судового засідання, містять вичерпний перелік обов'язків і прав цього учасника цивільного процесу та передбачають випадки, коли секретарю судового засідання у цивільному процесі може бути заявлено відвід або він має заявити самовідвід.

Список використаних джерел:

1. Харитонов Є. О. Цивільний процес України: навч. посібник. – К.: Істина, 2012. – 472 с.
2. Цивільне процесуальне право України: навч. посібн. / За заг. ред. С. С. Бичкової. – К.: Атіка, 2006. – 384 с.
3. Кравчук В. М. Науково-практичний коментар до Цивільного процесуального кодексу України. – 2-ге вид., перероб. і доп. / В. М. Кравчук, О. І. Угриновська. – Х.: Фактор, 2010. – 800 с.
4. Теліпко В. Е. Науково-практичний коментар Цивільного процесуального кодексу України. Станом на 01.11.2010 р. / За ред. Притики Ю. Д. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 696 с.

ПЧЕЛІН В.Б.,

доцент кафедри адміністративного права та процесу
Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

СУТНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ

Семантично слово “забезпечення” тлумачать як дію за значенням забезпечувати, тобто: постачати щось у достатній кількості, задовольняти кого-, що-небудь у якихось потребах; надавати кому-небудь достатні матеріальні засоби до існування; створювати надійні умови для здійснення чого-небудь; гарантувати щось; захищати, охороняти кого-, що-небудь від небезпеки [3, с. 375]. В юриспруденції активно оперують терміном “забезпечення”, позначаючи ним відповідні процеси, що відбуваються у найрізноманітніших сферах суспільного життя. Авторський колектив

підручнику “Права громадян у сфері виконавчої влади” зауважує, що реалізація прав та обов’язків громадян передбачає їх забезпечення, під яким слід розуміти, з одного боку, систему гарантування, тобто загальні умови та спеціальні (юридичні) засоби, що сприяють правомірній реалізації, а з другого – спрямування діяльності державних органів на створення умов для реалізації прав та обов’язків громадян. Значення забезпечення полягає в тому, що саме на цій стадії реалізації створюються передумови та засоби, необхідні для фактичного їх втілення в життя [8, с. 177]. На думку В. В. Букач, термін “забезпечення” слід розглядати у двох значеннях: по-перше, як діяльність державних органів, громадських організацій, посадових осіб і громадян щодо здійснення своїх функцій, компетенції, обов’язків з метою створення оптимальних умов для суворої безперешкодної реалізації правових приписів і правомірного здійснення прав і свобод; по-друге, як підсумок, результат цієї діяльності, що виражається в фактичній реалізації правових приписів, прав і свобод громадян [2, с. 144-145]. К. В. Басін вважає, що “забезпечення” представляє собою основне призначення відповідних умов, що чітко визначає набір засобів і способів, за допомогою яких і здійснюється забезпечувальний вплив на об’єкт гарантій і сферу їх функціонування [0, с. 159]. Окрему увагу в науково-правових колах звертають на те, що категорія “забезпечення” характеризується не статичністю, а динамічним характером, тобто являє собою безперервний процес. Зокрема, зазначається, що “забезпечення” – це процес, динамічна категорія, а самі по собі умови є статичними, вони змінюються лише під впливом зовнішніх чинників [4, с. 8; 5, с. 101-102]. На думку П. М. Рабіновича та О. З. Панкевича, забезпечення являє собою тривалий процес, який має сталий характер і не залежить від тимчасових життєвих ускладнень [9, с. 105].

Отже, з аналізу вищенаведених позицій слідує, що до ознак, що можуть охарактеризувати досліджувану категорію, належать наступні: являє собою тривалий, безперервний процес; є динамічною категорією; у процесі такої діяльності здійснюється гарантування функціонування відповідної інституції; пов’язана із спрямуванням діяльності уповноважених суб’єктів на створення відповідних умов функціонування зазначеної інституції; реалізується за допомогою наперед визначених засобів забезпечувального впливу; проявляється в кінцевому результаті діяльності уповноважених на здійснення забезпечення суб’єктів. Враховуючи те, що відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 3 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року адміністративне судочинство – це діяльність адміністративних судів щодо розгляду і вирішення адміністративних справ у порядку, встановленому процесуальним законодавством [6], здається можливим надати авторське бачення сутності забезпечення адміністративного судочинства України. Так, під забезпеченням адміністративного судочинства України слід вважати врегульовану на нормативно-правовому рівні діяльність уповноважених суб’єктів, що спрямована на гарантування належного функціонування адміністративних судів шляхом створення необхідних умов з метою розгляду

та вирішення ними адміністративних справ у передбаченому процесуальним законодавством порядку.

Список використаних джерел:

1. Басін К. В. Юридична відповідальність: природа, форми реалізації та права людини : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / Басін Кирило Володимирович. – К., 2006. – 214 с.
2. Букач В. В. Конституційні політичні права та їх забезпечення міліцією : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.02 / Букач Володимир Володимирович. – К., 2004. – 230 с.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел.]. – К.; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2009. – 1736 с.
4. Горян Е. В. Органи місцевого самоврядування в конституційно-правовому механізмі забезпечення основних прав і свобод громадян України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.02 «Конституційне право» / Е. В. Горян – К., 2005. – 20 с.
5. Іванюшенко В. В. Конституційне право людини і громадянина на безпечне для життя і здоров'я довкілля та його забезпечення в системі місцевого самоврядування : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.02 / Іванюшенко Вікторія Вікторівна. – К., 2009. – 215 с.
6. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 6 лип. 2005 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 35-36, 37. – Ст. 446.
7. Конституція України : від 28 черв. 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
8. Права громадян у сфері виконавчої влади : [підручник] / за ред. В. Б. Авер'янова ; [Авер'янов В. Б., Бояринцева М. А., Кресіна І. А. та ін.]. – К. : Наук. думка, 2007. – 588 с.
9. Рабінович П. Соціальне право: деякі питання загальної теорії / П. Рабінович, О. Панкевич // Право України. – 2003. – № 1. – С. 104–107.

РАКУЛ О.В.,

здобувача наукового ступеня доктора юридичних
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Адміністративно-правове регулювання – один із видів галузевого правового регулювання, що базується на дії адміністративного права і відповідно сукупності засобів адміністративно-правових засобів на певний вид суспільних відносин, що